

Izpit

Iz knjige: *SPoročilo človeštvu na razcepu poti*

Človek od življenja prejema prav tisto, kar tudi daje. Vaše življenje je ogledalo tistega, kar vi ste. Ono je vaš odraz. Vendar ste vi pasivni, slepi in zahtevni. Jemljete vse, sprejemate vse, brez občutka, da imate kakšne obveznosti in odgovornosti.

Vaš odnos do sveta in življenja, je odnos tistega, ki smatra, da ima pravico da zahteva in jemlje, brez potrebe, da za nekaj plača ali nekaj zasluži. Verjamete, da so vse stvari tukaj zaradi vas, enostavno zato, ker ste to vi! Vse vaše slepilo je tu!

Živite ekskluzivno po principu, „jaz to imam rad“ ali „jaz to nimam rad“, ne cenite ničesar, razen samega sebe. Ne priznavate ničesar, kar je iznad vas, teoretično in logično lahko, a v praksi ne. To je tudi razlog, zakaj toliko zahtevate in ko stalno verjamete, da je vse poceni, in da imate dovolj denarja v žepu, da kupite vse, kar se vam dopade. Ne priznavate nikogar iznad vas, tako iznad vas samih ali znotraj vas. To je zato, ponavljam, ker nimate mere in živite pasivno, na osnovi tistega kar ljubite, ali ne ljubite. Da, vaše „pojmovanje samih sebe“ vas zaslepljuje. To predstavlja največjo oviro, k enemu novemu življenju. Morate biti sposobni obvladati to oviro, ta prag, da bi nadaljevali naprej.

Ta izpit deli ljudi na dve vrsti: „žito“ in „pleve.“ Ne glede na to, koliko 'intelligenten', koliko nadarjen je človek lahko, v kolikor on ne spremeni način, na katerega gleda samega sebe, za njega ne bi nobenega upanja za nek notranji razvoj, za delo na doseganju samoznanja, za resnično obstajanje. On ostaja takšen kot je, vse svoje življenje.

Prva zahteva, prvi pogoj, prvi izpit za nekoga, ki želi delati na samemu sebi je, da spremeni način, na katerega razumeva samega sebe. On si ne sme zamišljati, niti enostavno verjeti ali razmišljati, temveč on mora videti tiste stvari v samem sebi, katere prej nikoli ni videl, videti jih resnično in videti jih takšne, kakršne so. Njegovo pojmovanje se ne more nikoli spremeniti, vse dokler on ne vidi ničesar v sebi. A da bi videl, se mora naučiti da gleda; to je prva iniciacija človeka v samospoznanju.

V kolikor on vidi enkrat, lahko vidi tudi drugič, in če se to nadaljuje, potem on ne more več, da ne vidi. To je tisto stanje, ki se išče, to je ta cilj naše observacije; ti je tisto mesto, kjer se rodi

ena resnična želja, ena nepremagljiva želja, da se postane: od hladnih, mi postanemo topli, vibrantni; dotakne nas realnost. Danes nimamo nič, razen eno iluzijo o tistem, kar smo. Mi imamo preveč globoko mišljenje o sebi. Mi sebe ne spoštujemo. Da bi spoštovali samega sebe, moramo najprej prepoznati v sebi tisti moj del, ki se nahaja iznad drugih delov, s tem v zvezi je moj odnos do tega dela, pričal tudi moje spoštovanje, ki ga imam do njega. Na ta način spoštujem sebe in moja interakcija z drugimi, je vodena z istim spoštovanjem.

Razumeti morate, da so vse druge mere - talent, izobrazba, 'genialnost' - samo spremenljive mere, mere za detajle. Edina prava mera, edina nespremenljiva, objektivna resnična mera, je mera notranje vizije.

Jaz vidim - jaz vidim sam; s pomočjo tega, ste vi nekaj določili. Z enim višjim resničnim delom, ste določili drugi nižji del, ki je enako resničen. In ta mera, ki sama odreja vlogo vsakega od teh delov, vas vodi do spoštovanja samega sebe.

Vendar vidimo, da to ni niti malo lahko niti poceni. To se drago plača. Za slabe plačnike, lene ljudi, parazite, ni upanja. Vi morate plačati, plačati veliko, plačati takoj, plačati vnaprej. Plačati s seboj. Z iskrenim, zavestnim, nepristranskim trudom. Kolikor ste več pripravljeni plačati, brez stiskaštva, brez varanja, brez kakršnihkoli falsifikatov, toliko več se tudi pri-dobi. In takrat spoznamo svojo naravo. In vemo vse tiste trike in nepoštenje, katerim se je vaša narava zatekala, da bi ubežala plačati s čvrsto valuto. To je zato, ker morate plačati z vašimi gotovimi teorijami, vašimi globokozakoreninjenimi prepričanji, vašimi predsodki, z vašim običajnim načinom igre, vašim „jaz imam to rad” in „tega jaz nimam rad.” Brez ugibanja, pošteno, brez pretvarjanja. „Iskreno” poizkušati, da prepoznate tiste momente, kadar ponujate falsificiran denar. Poizkušajte za moment sprejeti zamisel, da niste tisto, kar verjamete da ste, da precenjujete sebe, dejansko, da vi lažete samega sebe. Da vi stalno lažete samega sebe, v vsakem momentu, ves dan, vse svoje življenje. Da to laganje, upravlja vam do te mere, da to, vi ne morete več kontrolirati. Ste žrtev laganja. Vi povsod lažete. Vaše zveze z drugimi - laži. Vaše vzgajanje drugih, vaša pravila obnašanja - laži. Vaša učenja - laži. Vaše teorije, vaša umetnost - laži. Vaše družabno življenje, vaše družinsko življenje - laži. In tisto, kar mislite o samemu sebi - tudi, laži.

Vendar vi nikoli ne prenehate s tem kar počnete in kar govorite, zato ker verjamete sebi. Vi se morate zaustaviti in znotraj opazovati. Opazovati brez vnaprej ustvarjenega mišljenja, sprejemajoč vsaj za moment to možnost, da lažete. In kadar tako opazujete, in sebi jokate, brez samo-obžalovanja, odrekajoč se vseh svojih predpostavljenih bogastev, za samo en moment realnosti, potem mogoče iznenada vidite nekaj, kar nikoli prej v sebi niste, vse do tega dne. Vidite, da ste drugačni od tistega, kar ste mislili da ste. Vidite, da ste dvoje. Eden ki ni, vendar zavzema mesto in igra vlogo tistega drugega. In eden, ki je, vendar je on tako slaboten, tako neopazen, skoraj da prej izgine, namesto, da se pojavi. On ne more prenesti laži. Tudi najmanjša laž, njega prisili, da se umakne. On se ne bori, on ne daje odpora, on je že vnaprej premagan. Učite se in glejte, dokler se ne naučite, da opazate razliko med tema dvema vašima naravama, dokler ne vidite te laži in prevaro v sebi. Kadar vidite ti vaši dve naravi, tega dne, v vas, resnica se bo rodila.

(izvor: G. Gurdjief, prirejeno)